

grondslag vinden in de nieuwe staatsregeling, zodat eerst het wachten daarop was. Daarna leidde de discussie over het aantal te vormen nieuwe rechterlijke colleges, de plaats van vestiging en de kosten tot steeds weer bijgestelde plannen, waardoor het in 1810 nog steeds niet tot invoering van een nieuwe rechterlijke organisatie was gekomen.

Het in 1811 ingevoerde Franse systeem verschilde in enkele opzichten van de eigen Nederlandse plannen, maar niet fundamenteel. Ernstig bezwaar bestond er daarom tegen deze nieuwe organisatie niet. Meer bezwaar bestond tegen het materiële recht –de Franse codes–, die de nieuwe gerechten gingen toepassen, omdat deze in verschillende opzichten afweken van het tot toen geldende Nederlandse recht. Voorshands had men hierin echter te berusten.

De benoeming van alle nieuwe rechters –van hoog tot laag– geschiedde bij keizerlijk decreet op voordracht van de reeds eerder benoemde president van het Keizerlijk Gerechtshof mr. C.F. van Maanen en de procureur-generaal mr. J.F. Beijts. Beijts was voor zijn benoeming in Den Haag procureur-generaal bij het Keizerlijk Gerechtshof te Brussel, en hield zich vooral met de organisatorische aspecten bezig. Van Maanen, oud-procureur-generaal bij het Hof van Holland en oud-minister van Justitie onder koning Lodewijk Napoleon, had vooral oog voor de personele kant. Sommige geïnteresseerden solliciteerden rechtstreeks, anderen werden voorgedragen door de gewestelijke hoven of stadsbesturen. Van Maanen kende uit zijn vroegere functies tal van kandidaten en wist in korte tijd voordrachten voor de totale bezetting naar Parijs te sturen.

Rotterdam mocht niet ontevreden zijn. Tot president van de rechtbank van eerste aanleg werd benoemd de hoofdschout mr. F. van Hoogstraten (1763-1813), die uit een boekverkopersfamilie in Rotterdam/Dordrecht stamde en oud-lid van het departementaal bestuur was.³ Vice-president werd mr. A. Gevers (1762-1818), oud-schepen en stammend uit een Rotterdamse regentenfamilie. Naast deze twee werden er nog zes rechters benoemd: mr. A. Hoyncq van Papendrecht (1762-1837), baljuw van Dordrecht; mr. E.G. Meybaum (1768-1852), president van de voormalige schepensbank in Rotterdam; mr. T. Woordhouder (± 1751-1817), advocaat en hoofdschout van Rotterdam; mr. G. Costerus (1768-1845), oud-lid van het Hof van Gelre en oud-lid van de Hoge Militaire Vierschaar; mr. W.M. Swellengrebel (1760-1843), schepen van Rotterdam, en mr. J.J. Coenen (1772-1831), advocaat en schepen van Rotterdam. Allen hadden ervaring met de rechtspraak en doordat diverse Rotterdamse schepenen werden benoemd, verliep de overgang van de rechtspraak van de schepensbank naar de nieuwe rechtbank gemakkelijk. Op 28 februari 1811 werden alle betrokkenen door de onder-prefect, een soort burgemeester, voor het arrondissement Rotterdam in de schepenzaal van het stadhuis beëdigd en geïnstalleerd. De onder-prefect was daartoe aangewezen door de in Den Haag als departementshoofdstad zetelende prefect als hoofd van het departementaal bestuur. Voorlopig zou de rechtbank ook in het stadhuis blijven. Het bleek iets moeilijker een goede personele bezetting te vinden voor de rechtbank van koophandel die de zaken van het Rotterdamse Zeegerecht moest overnemen, dat wil zeg-